

Openhartig boek over ervaringen met stoma

De Haag Centraal 21/7/2016

Sandra van Reenen beëindigt haar boek 'Een zakje op mijn buik' met een happy end: op 14 juli 2015 vierden zij en haar vriend Marten het leven. Zij proosten op hun gezondheid en de liefde. Precies een jaar eerder was bij haar endeldarmkanker geconstateerd. Een zware periode is voorbij.

In haar boek beschrijft Sandra dat proces. Zij vertelt over de ingrijpende onderzoeken, de uiteindelijke diagnose, de chemotherapie, de bestraling en de operatie. Maar vooral uit ze zich over haar angst voor de stoma. Van het begin af aan was duidelijk dat zij die permanent zou krijgen. "Het was mijn schrikbeeld en dat overheerste zelfs de kanker. Het heeft te maken met een tante die een stoma had. Zij kwam halve dagen niet buiten en zo wilde ik niet leven." Nu kan ze met overtuiging zeggen: "Er valt goed mee te leven. Het weerhoudt mij er niet van om eropuit te gaan en om te sporten."

Haar ouders en vriend streunden haar onvoorwaardelijk. Marten kreeg het wel eens te verduren, bekent ze ruiterlijk. "Ik heb veel op hen afgeleefd. Hij heeft alle chagrijn meegemaakt." Zekende Marten nog maar zeven maanden toen bij haar kanker werd geconstateerd. Ze vroeg zich af wat het zou doen met hun relatie. 'Ziekte is een beproeving voor een relatie,' had een specialist haar al verteld. "Ik denk dat dit zo is en weet ook niet hoe ik zou reageren als het de ander overkomt. Bij ons is het goed gegaan. Marten is een schat van een man."

Haar 16-jarige zoon Twan bezocht

haar soms twee keer per dag in het ziekenhuis. Haar grote angst was steeds dat zij hem moest achterlaten, vooral toen ze op uitzaaiingen moest worden onderzocht. 'Overleven,' was haar enige gedachte, zelfs de stoma raakte op de achtergrond.

Een houvast in de hele periode bleek ook stomaverpleegkundige Jolanda. "Zij zei tegen me dat er met een stoma te leven valt. Jolanda maakte het niet

'Er valt goed mee te leven. Het weerhoudt mij er niet van om eropuit te gaan en om te sporten'

mooier dan het is. Zij was reëel en dat vond ik prettig. Op de presentatie van mijn boek heb ik haar het eerste exemplaar uitgereikt."

Sandra van Reenen schrijft graag. Beroepshave schreef zij voor de Eerste en Tweede Kamer en maakte voor de website onder meer samenvattingen van wetsvoorstellen. Plannen voor een boek over haar ervaringen had ze niet. Aanvankelijk wilde zij die alleen voor zichzelf vastleggen. Na de lezing 'Inspirerend Schrijven van auteur Christine Pannebaker veranderde ze van gedachte. "Zij vroeg aan de zaal waar wij

een boek over zouden willen schrijven. Ik vond het wel een leuk idee. Dat bleef een beetje doorsudderen. Uiteindelijk ben ik een stuk gaan schrijven over mijn ziekte. Zo is langzaam het plan voor een boek ontstaan."

In de zomer van 2015 volgde Sandra een schrijfweek in Katharemland in Zuid-Frankrijk, die door de auteurs Geert Kimpen en Christine Pannebaker werd gegeven en die bestemd was voor mensen die plannen hadden een boek te schrijven. "Dat was niet zomaar iets. Ik moest een heel schrijfplan indienen, ook een omslag maken, een achterflap schrijven en zes pagina's tekst inleveren." De auteurs gaven haar 'waardevolle tips'. "Zij vonden dat er dialogen in moesten. Ik ben toen gaan herschrijven en heb de tekst uitgebreid met bijvoorbeeld mijn relatie met Marten."

Doorprattend over de inhoud van haar boek komen we op de passage over de eerste keer dat zij een afbeelding van een stoma ziet en de woorden 'voor al-tijd verminkt'. "Verminkt heb ik nooit geschreven," reageert ze enigszins geschrokken. Als ze het gedrukt ziet staan, zegt ze: "Dat klinkt heel negatief. Op dat moment voelde het wel zo, nu niet meer." Ook het acceptatieproces blijkt bij Sandra van Reenen voor-spoedig te verlopen.

Joke Korving

Een zakje op mijn buik' uitgeverij Paris Books, kost €14,95 euro en is te bestellen bij www.sandravanreenen.nl

Sandra van Reenen: 'De stomaverpleegkundige maakte het niet mooier dan het is.' | Foto: FotoReuling